

Romeinen 9: 1-3

Grote betrokkenheid van Paulus bij het volk van Israël.

- een grote bron van droefheid (2)
- voortdurende smart (2)

Paulus was zo vol liefde voor zijn volksgenoten dat hij zichzelf wel wilde opofferen om wille van hen (3). (Exodus 32:32)

Romeinen 9: 4-5

1. Voor hen geldt de aanneming tot kinderen (Exodus 4: 22; Deuteronomium 7:7-8).
2. Heerlijkheid (Shekinah).
3. De verbonden.
4. Wetgeving (Deuteronomium 4: 7-8).
5. Eredienst.
6. Beloften.
7. Tot hen behoren de vadersen.
8. En uit hen is, de Christus voortgekomen.

Romeinen 9: 6-13

Deze 8 zegeningen zijn Gods gunstbewijzen betoont aan Zijn volk. Deze voorrechten/beloften zijn niets zonder het geloof in de Heere Jezus Christus.

Paulus laat 2 misvattingen zien:

1. Het volk van Israël meent op grond van hun afstamming recht te hebben op Gods beloften (6-9)

Abraham had 8 kinderen waarvan één wordt uitgekozen en daar zal de belofte aan gegeven worden (Izak). Want Izak was een kind van de belofte. Abraham en Sarah moesten God geloven en vertrouwen op Zijn Woord. Natuurlijke afstammelingen zijn nog geen kinderen van de belofte. Maar het geloof in de belofte van God maakt je een kind van God.

Paulus laat door dit voorbeeld zien dat het Joodse volk niet kan vertrouwen op hun Joodse afkomst. Er is maar één Persoon waar je je vertrouwen op kan stellen en dat is de Heere Jezus. Dat moet het Joodse volk weten en dat moeten wij weten (Johannes 1: 12).

2. Het volk van Israël meent op grond van hun werken recht te hebben op Gods beloften (10 - 13)

Toen Jacob en Ezau geboren werden, hadden beiden op dat moment in hun werken niets goeds of iets kwaads gedaan. Het enige wat we weten is dat God in Zijn genade de jongste (Jacob) boven de oudste (Ezau) had gesteld (Genesis 25: 23).

Dat God uiteindelijk Ezau haat (Maleachi 1:2-3) is het gevolg van het gedrag van Ezau. Ezau leeft buiten de genade van de God.

Jacob was een zondig man en zijn werken waren niet best (geloof en leugen). Maar hij heeft zijn zondaarshart geopend voor Gods genade.

Paulus laat door dit voorbeeld zien dat het Joodse volk niet kan vertrouwen op hun werken. Er is maar één pleitgrond en dat is de Heere Jezus, Gods Zoon, de Messias. Dat geldt evenzo voor ons als gemeente.

Deze boodschap geldt voor Jood en Griek. Er is maar één Naam waardoor wij zalig/behouden kunnen worden en dat is de Heere Jezus Christus.